

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-221/2015

Instanța de fond: Judecătoria Bălți
Judecător: A.Cucerescu

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

25 noiembrie anul 2015

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecătorii:

Burdeniuc Ruslana, Garbuz Adriana

Grefieri

Peterman Veronica, Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorului Pasat Liliana

Avocatului Raciula Alexandru

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de inculpatul xxxîmpotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 04.07.2014, conform căreia

xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în mun.xxx strada xxx, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, cu studii superioare, supus serviciului militar, căsătorit, are la întreținere 2 copii minori, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.326 al.2 lit.c Cod Penal al RM cu stabilirea pedepsei sub formă de 3/trei/ ani închisoare.

În conformitate cu art.90 CP RM pedeapsa stabilită inculpatului xxx a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 2/doi/ ani, cu dispunerea să nu fie executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni și prin purtarea exemplară și muncă cinstită va confirma încrederea acordată.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 10.05.2012-04.07.2014.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 30.07.2014-XXXXXXXXXX.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că xxx acționînd cu intenție directă, la 19.03.2012, a pretins pentru sine și pentru alte persoane de la cet.xxx, bani în sumă de 5000 euro, echivalentul a 77

650 lei MD, conform cursului oficial BNM, susținând că are influență asupra șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun.xxx, xx, care este persoană publică, pe care îl va determina să anuleze decizia IFS mun.Bălți din 02.03.2012 prin care s-a decis de micșorat trecerea în cont a TVA pentru luna noiembrie a sumei de 2544376 lei și de aplicat amendă față de SRL„xxx”, al cărui director este cet.xxx, în schimbul a sumei indicate.

Ulterior, cet.xx, în scopul realizării intențiilor sale criminale, la 27.03.2012, întâlnindu-se cu cet.xxx în incinta IFS mun.xx în biroul de serviciu a acestuia și susținând încă o dată că are influență asupra șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun.xxx, xxx, în vederea determinării ultimului de a anula decizia IFS mun.xxx din 02.03.2012 prin care s-a decis de micșorat trecerea în cont a TVA pentru luna noiembrie a sumei de 2544376 lei și aplicarea amenzii față de SRL„xxx”, a pretins și a primit de la xxx suma de 5000 euro, pentru a transmite aceste mijloace financiare șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun.xxx, xxx, în calitate de remunerare.

În termen sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către inculpatul xxx, cu invocarea motivului ilegalității sentinței, cu indicarea următoarelor considerente:

-atrage atenția instanței de apel asupra faptului lipsei în rechizitoriul întocmit de către procurorul conducător al urmăririi penale a actului de dispoziție de trimitere a cauzei penale în instanța de judecată și de sesizare a instanței de judecată competentă cu judecarea cauzei în primă instanță, respectiva omisiune reprezintă o încălcare a prevederilor art.296 al.2 CPP și în virtutea prevederilor art.251 al.2 CPP atrage nulitatea actului procedural pentru motivul încălcării prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței,

-respectivul temei de nulitate nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată la orice etapă a procesului de către părți și se ia în considerare de către instanță, inclusiv din oficiu, însă instanța de fond nu s-a pronunțat în genere asupra acestei cereri, nici în ședință, nici prin sentință,

-în virtutea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.326 CP, rezultă, că pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar nu numai ca influența de care se prevalează subiectul activ să se refere la un act care intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului, ci și ca persoana căreia i se promite intervenția să aibă un interes real-legitim sau nelegitim în legătură cu acest act, potrivit rezultatelor cercetării judecătorești s-a stabilit cert faptul, că declarantul xxx din 22.02.2012 (f.d. 106) colabora cu reprezentanții CCCEC în soluționarea problemelor legate de activitatea SRL „xxx” din data de 01.03.2012 acesta înfaptuia înregistrarea tuturor convorbirilor purtate cu reprezentanții Inspectoratului Fiscal xxx, tehnica specială fiindu-i transmisă în lipsa a careva acte oficiale de către reprezentanții CCCEC,

-acesta a realizat câteva acțiuni, monitorizate de CCCEC, de provocare a lui xxx și a lui xxx în faza prealabilă începerii urmăririi penale, circumstanțe confirmate de către martorul menționat și conținutul înregistrărilor,

-contestația a fost înaintată în IFS xxx de către xxx la 22.03.2012, iar la 23.03.2012 acesta depune denunțul despre acțiuni ilegale săvârșite de către inculpat, deși în perioada indicată între cei doi nu au avut loc careva întâlniri,

-în același timp, potrivit actului de învinuire inculpatul este acuzat că a pretins bani tocmai pentru anularea deciziei din 02.03.2012, deși din data depunerii plîngerii și data realizării „flagrantului” din 27.03.2012, între subiectul activ și pasiv din speța examinată nu a avut loc nici o întâlnire,

-toate circumstanțele menționate, analizate în cumul, formează o singură concluzie logică, că declarantul xxx nu a avut niciodată interes real în influența invocată de către organul de urmărire penală, iar toate acțiunile sale din perioada de 01.03.2012-27.03.2012 fac parte din complexul de acțiuni intenționate de provocare, inițiate de către CCCEC în privința lucrătorilor Inspectoratului Fiscal xxx,

-o a doua condiție fundamentală pentru existența infracțiunii de trafic de influență se rezumă la prevalarea de către făptuitor de influență, reală sau presupusă pe lângă un funcționar, pentru al convinge sau amăgi pe terțul interesat să presteze un bun, din analiza riguroasă a probelor administrate în cadrul acestui dosar nu rezultă că xxx a inițiat sau a promovat față de declarant careva influență, a insistat cu careva propuneri sau convingeri, a formulat careva promisiuni față de acesta din urmă,

-în urma analizei prin coroborare a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, inclusiv în urma descifrării convorbirilor înregistrate în mod ilegal de către declarantul xxx începînd cu data de 01.03.2012 și audierii martorului xxx s-a constatat cert faptul, că declarantul xxx a întreprins un șir de acțiuni, îndreptate spre obținerea unor indici de compromitere a funcționarilor IFS xxx, acțiuni realizate conform indicațiilor CCCEC, care nu au supus nici unei verificări temeinicia și caracterul obiectiv a denunțului din 23.03.2012,

-în consecință, avînd în vedere circumstanțele enunțate, atrage atenția asupra prezenței în acest caz a situației de provocare și facilitare a infracțiunii din partea organului de urmărire penală, fapt care prin prisma prevederilor art.94 al.1 pct.11 CPP determină drept respingerea tuturor probelor administrate de către organul de urmărire penală,

-criteriile de identificare a faptului de provocare a infracțiunii sînt individualizate și prin hotărîrea din 09.06.1998 a CEDO (Teixeira vs.Portugalia), hotărîrea din 05.02.2008 a CEDO (Ramanauskas vs.Lituania), decizia Colegiului Penal al CSJ din 13.08.2013 adoptată în dosarul nr.1ra-697/2013, inculpat C.M.,

-în conformitate cu aceste criterii organele de urmărire penală sînt celea care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări, întîlnirile organizate doar la inițiativa declarantului depășesc nivelul cercetării pasive a unei

activității infracționale, există indici că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără intervenția autorităților abilitate,

-în raport cu rezultatele cercetării judecătorești, rezumate la faptul că, declarantul xxx a inițiat singur toate înfîlirile, în mod ilegal înregistra convorbirile din 01.03.2012, iar organul de urmărire penală în lipsa unor verificări a denunțului depus la 23.03.2012 au organizat operațiunea de flagrant, consideră incidente precedentele judicare menționate,

-în virtutea prevederilor art.7 al.8 CPP hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sînt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată, deci urmează a fi reținute și invocate, inclusiv din oficiu,

-nu este de acord și cu reflecțiile instanței de fond privind respingerea obiecțiilor părții apărării cu privire la unele probe prezentate de către partea acuzării, în special al procesului-verbal de marcarea a bancnotelor din 26.03.2012, întocmit de către ofițerul de urmărire penală xxx, care nu poate fi admisă ca probă și nu poate fi pusă la baza sentinței în virtutea prevederilor art.94 al.1 pct.4, 8 CPP. Statutul de ofițer de urmărire penală i-a fost atribuit respectivului ofițer operativ prin ordonanța procurorului din 26.03.2012, deși prin prevederile art.1 al.2 a Legii nr.333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organului de urmărire penală abilitați cu funcții de control sau de exercitare a activității operative de investigații,

-la respectiva acțiune este atras în calitate de specialist-criminalist ofițerul aceleiași subdiviziuni xxx, în condițiile în care potrivit art.87 CPP în calitate de specialist poate fi chemată persoana care nu este interesată de rezultatele procesului penal și care posedă suficiente cunoștințe și deprinderi speciale în acest sens,

-în același timp, în cadrul audierii martorului xxx s-a stabilit că acesta nu a participat la respectiva acțiune și de altfel, lipsește în materialele cauzei penale vreun act procesual prin care acestuia îi sînt înmîinate mijloacele bănești pretins extorcate și transmise inculpatului.

-aceleași derogări s-au admis și în privința procesului-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 27.03.2012, urmînd a fi precizat faptul, că acesta nu conține o precizare a modelului, seriei și numărului tehnicii utilizate, fără a se cunoaște dacă aceste mijloace sînt acceptate spre utilizare conform standartelor de calitate existente în Republica Moldova, așa cum acest lucru se regăsește reglementat prin prevederile Legii cu privire la standartizare nr.590 din 22.09.1995,

-referitor la procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 27.03.2012, invocat drept probă a faptului depistării și predării de către inculpat a mijloacelor bănești în sumă de 5000 euro, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat, că contrar prevederilor art.130 al.3 CPP, această acțiune de urmărire penală a fost înfăptuită de ofițerul de urmărire penală xxx și în prezența martorilor xx și xxx, toate persoane de un alt sex decît persoana percheziționată.

-prin proces-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 28.03.2012 au fost supuse examinării înregistrările realizate la data de 27.03.2012 de către martorul xxx, urmează a fi menționat faptul, că din conținutul convorbirilor înregistrate rezultă clar refuzul inculpatului de oferi careva ajutor în soluționarea problemei abordate de către xxx, pe de altă parte, rămîne neclarificat modul în care în posesia organului de urmărire penală au ajuns respectivele înregistrări, lipsind în materialele cauzei penale vreun act procesual de ridicare sau predare de către xxx a tehnicii speciale utilizate,

-conform procesului-verbal de examinare din 29.03.2012, reprezentantul organului de urmărire penală a examinat un CD de model „Esperanza”, prezentat binevol de către xxx la 23.03.2012, s-a constatat cert în cadrul cercetării judecătorești, că respectivul CD a intrat în posesia organului de urmărire penală în lipsa vreunui proces-verbal al respectivei acțiuni de urmărire penală, stenograma convorbirii anexate la acest proces-verbal nu reflectă fidel conținutul convorbirilor purtate de persoanele înregistrate,

-înregistrarea convorbirilor purtate de către declarantul xxx și reprezentanții ai IFS xxx a avut loc, începînd cu data de 01.03.2012, adică cu 22 zile mai înainte de a fi înaintată plîngere și pornită urmărirea penală pe acest fapt, mențiunea în conținutul acestui proces-verbal că ar fi avut loc convorbiri dintre xxx și xxx la data de 19.03.2012 este una falsă, constatîndu-se că fișierele aferente acestor convorbiri au fost create la 01.03.2012 și la 21.03.2012,

-solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care inculpatul xx să fie achitat pentru motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Inculpatul xxx în ședința instanței de apel a susțin apelul declarat, solicitînd să fie admis din motivele invocate, cu casarea integrală a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatului xxx, Raciula Alexandru a susținut apelul declarat de inculpat, solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței atacate, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care inculpatul xxx să fie achitat pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Avocatul Raciula Alexandru în ședința instanței de apel la fel a invocat că pe caz de către partea acuzării la faza trimerii dosarului în instanță au fost încălcate prevederile legale de sesizare instanței, consideră că în condițiile în care în rechizitoriu lipsește mențiunea despre remiterea dosarului în instanța de judecată, mențiunea despre

desemnarea instanței de judecată competente din punct de vedere a criteriilor materiale și teritoriale de stabilirea competenței, consideră că Judecătoria Bălți nu era în drept să-și aloce din oficiu competența de a examina această cauză penală, astfel consideră că în speță este prezent caz de nulitate prevăzut de art.251 cu privire la sesizarea instanței, nulitate care este o nulitate absolută, nu poate fi înlăturată sub nici un mod, în opinia sa urmează în virtutea prevederilor art.391 al.1 pct.6 să se emită o sentință de încetare a procesului penal în condițiile prezente în circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală.

Avocatul Alexandru Raciula a susținut poziția inculpatului în ceea ce privește admiterea apelului declarat, dar în condițiile în care instanța de apel va considera că acesta este nemotivat sau neîntemeiat, a solicitat a ține cont și de opinia separată pe care a expus-o cu privire la prezența circumstanțelor care determină încetarea procesului penal.

Procurorul Pasat Liliana în ședința instanței de apel a declarat că deși inculpatul nu recunoaște vinovăția, consideră că vinovăția lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.2 lit.c CP a fost dovedită integral prin probele acumulate legal la etapa de urmărire penală care au fost cercetate în instanța de judecată, astfel, s-a constatat cu certitudine că în rezultatul controlului efectuat de Inspectoratul Fiscal de Stat xxx la SRL „xxx” au fost depistate unele nereguli, ulterior, după controlul efectuat, xxx era sistematic invitat la Inspectoratul Fiscal pe diferite motive, să prezinte careva documente, iar în unele cazuri era chemat pur și simplu, de fiecare dată declarantul era invitat de către xxx, ulterior, în perioada lunii martie 2012, martorul xxx fiind audiat la urmărirea penală și în instanța de judecată, a declarat că în legătură cu faptul că era chemat periodic la Inspectoratul Fiscal a înregistrat convorbirile avute între el și xxx, după ce aceste înregistrări au fost transmise organului de urmărire penală, din stenograma convorbirilor respective se vede că xxx îi spune lui xxx că ar putea să-i rezolve problema acestuia cu luarea unei decizii favorabile, fiind negociat prețul, indicându-se că 2000-3000 euro este o sumă prea mică și indicând o sumă majoră de circa 5000 euro la care se mai poate de gândit, ulterior, la data de 27.03.2012 xxx a adus suma respectivă de bani și i-a predat-o lui xxx în incinta Inspectoratului Fiscal de Stat fiind chemat în coridor spunându-i ca să se prezinte în următoarea zi de joi pentru a lua decizia.

Procurorul Pasat Liliana a menționat, că fiind audiat în instanța de fond și martorii xxx, xxx, au declarat despre circumstanțele derulării reținerii lui xxx și predarea benevolă de către acesta a sumei de 5000 euro, fiind audiat în calitate de bănuț, în prezența unui apărător ales, și anume A.Răciula, xxx a recunoscut că a primit suma de 5000 euro pentru a o transmite șefului adjunct xxx pentru a favoriza admiterea contestației SRL „xxx”, ulterior, inculpatul și-a schimbat poziția nerecunoscând vina, iar în instanța de fond refuzând chiar de a da declarații, fiind audiat în instanța de fond xxx a dat declarații pe marginea controlului efectuat de către xxx și xxx a SRL „xxx” depistând încălcările, inspectorii fiscali urmau să înmîneze decizia administratorului SRL„xxx”, înfîlnirile lui xxx și xxx au avut loc de mai multe ori la el în birou.

Procurorul participant la fel a declarat, că fiind invocate de către partea apărării un șir de încălcări de procedură, în instanța de fond a fost audiat ofițerul care a efectuat nemijlocit urmărirea penală, precum și un șir de persoane, instanța de fond verificând declarațiile acestora expunându-și poziția prin sentința respectivă, consideră că vinovăția lui xxx a fost dovedită integral și prin înregistrările convorbirilor dintre acești doi, referitor la pedeapsa aplicată inculpatului consideră că este una echitabilă și proporțională cu infracțiunea comisă, luându-se în considerație toate circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului, consideră că sentința atacată este legală și întemeiată, consideră că s-a constatat cu certitudine faptul că la data de 19.03.2015 a pretins pentru sine și pentru alte persoane de la cet.xxx suma de 5000 euro susținând că are influență asupra șefului adjunct a IFS mun.xxx, care este persoană publică, la data de 27.03.2012 întâlnindu-se cu xxx în incinta IFS mun.xxx susținând încă o dată că are influență asupra șefului adjunct a IFS mun.Bălți xx, în vederea determinării ultimului de a anula decizia IFS menționată, și de a aplica amenda față de SRL„xxx” a pretins de la xxx suma de 5000 euro, fiind dovedită integral vina inculpatului prin probele cercetate, faptul că între xxx și xxx au avut loc convorbiri este demonstrat prin stenograma anexată la materialele dosarului, prin care este evident faptul că xxx îi indică lui xxx anume la suma de 5000 euro, indicând că la o sumă mai mică cum ar fi de două sau trei mii de euro nici să nu se gîndească, ulterior la data de 27.03.2012, ziua cînd i-au fost transmiși banii lui xxx din convorbirea între xxx și xxx conform stenogramei este discuție precum că xxx îi spune lui xxx că a adus ceea ce i-a spus, la care xxx ia banii și întreabă dacă acolo este toată suma, adică s-a asigurat că acolo era toată suma pretinsă, astfel nu pote fi careva provocare în cazul dat de către organul de urmărire penală în privința lui xxx.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în apel prin prizma probelor administrate, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de inculpat urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări reeșind din următoarele considerente.

Soluția instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, potrivit căruia se indică, că instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.414 al.1 CCP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricărui probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.414 al.2 CPP RM, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul penal conchide în urma evaluării probelor, că judecînd cauza penală respectivă, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului xxx în baza art.326 al.2 lit.c CP RM, totodată instanța de fond corect a stabilit măsura de pedeapsă inculpatului, ținînd cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului xxx în baza art.326 al.2 lit.c CP RM sub formă de traficul de influență, cu indicii de calificare: primirea de bani personal pentru sine și pentru alte persoane, săvîrșite de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, în scopul de a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu, cu primirea de bunuri în proporții mari.

Soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile martorilor xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, precum și pe probele scrise ale cauzei penale, printre care:

-procesul verbal de primire a denunțului de la cet.xxx din 23.02.2012, unde ultimul indică circumstanțele și modalitatea acțiunilor infracționale a cet.xxx,

-procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 26.03.2012, prin care se confirmă că pe cele 10 bancnote a câte 500 euro fiecare, și anume o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X05482433126, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.N16016916693, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X02029483577, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07585550426, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.L09808486556, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07061800682, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07684467302, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X04518397469, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.U24002911616, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X06417688367 a fost aplicată inscripția "Mita CCCEC" cu carioca M 254 cu iluminare roșie,

-procesul-verbal de înzestrare cu tehnică specială din 27.03.2012, prin care se confirmă că cet.xxx a fost înzestrat cu tehnică specială audio-video recorder RS-51 2 buc. audio recorder edic-tini, emițător audio RMK-124 și audeo recorder edic-mini-16,

-raportul de expertiză nr.223 din 29.03.2012, conform căreia s-a constatat că cele 10 bancnote a câte 500 euro fiecare și anume o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X05482433126, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.N16016916693, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X02029483577, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07585550426, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.L09808486556, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07061800682, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07684467302, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X04518397469, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.U24002911616, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X06417688367 corespund după calitatea și metoda recuzitelor, bancnotelor autentice, și pe suprafața fiecărei bancnote cu nominalul de 500 euro enumerate au fost depistate inscripții latente executate cu colorant chimic special, care se vizualizează cu fluorescență roșie la lungimea de undă 254 mm cu același conținut: „Mita CCCEC”,

-procesul-verbal de percheziție și examinare corporală a cet.xxx din 27.03.2012, în cadrul căreia cet.xxx a predat benevol mijloacele bănești primite de la cet.xxx, fiind depistate bani în sumă totală de 5000 euro: 10 bancnote a câte 500 euro fiecare, și anume o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X05482433126, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.N16016916693, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X02029483577, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07585550426, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.L09808486556, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07061800682, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X07684467302, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X04518397469, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.U24002911616, o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr.X06417688367,

-procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini din 28.03.2012, în anexă cu stenograma convorbirilor întreținute între xxx și xxx la 27.03.2012 și CD cu nr.de inventar 896,

-procesul-verbal de examinare din 29.03.2012 a CD-ului de model „Esperanza”, care conține înregistrarea convorbirilor întreținute între cet.xxx și xxx la 19.03.2012 în anexă cu stenograma convorbirilor și CD de model „Esperanza”,

-procesul-verbal de ridicare din 27.03.2012 de la Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Bălți a materialelor controlului efectuat la SRL"xxx", c/f XXXXXXXXXX și materialelor dezacordului înaintat de către agentul economic nominalizat,

-procesul-verbal de examinare a documentelor controlului efectuat la SRL"xxx", c/f1011602002126 și materialelor dezacordului înaintat de către agentul economic nominalizat ridicate de la Inspectoratul fiscal de stat mun.xxx, din 02.04.2012,

-decizia Curții Supreme de Justiție din 16.01.2013 prin care s-a menținut în vigoare decizia Curții de Apel Bălți din 17.09.2012 prin care au fost anulate actul de control efectuat de IFS xxx la SRL"xxx" și decizia fiscală din 02.03.2012,

-ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar în calitate de corpuri delictive din 30.03.2012 și 09.04.2012 și corpurile delictive: Mijloacele bănești în sumă de 5000 euro, ridicate în cadrul percheziției și examinării corporale a cet.xxx, pe care se vizualizează cu fluorescență roșie la lungimea de undă 254 mm inscripția cu conținutul: „Mita CCCEC”,

-CD-ul de model "Esperanza", marcat cu ștampila "CCCEC Direcția Asigurare Operativă, Inventar nr.896", care conține înregistrarea convorbirii între cet.xxx și xxx, întreținute la 27.03.2012,

-CD-ul de model "Esperanza" prezentat de către cet.xxx, care conține înregistrarea convorbirii purtate între acesta și cet.xxx.

În cadrul ședinței instanței de apel au fost verificate suplimentar probele scrise, conținute în materialele cauzei penale, și anume:

-ordonanța de începere a urmăririi penale din 26.03.2012/f.d.1 volumul 1/,

-ordonanța din 26.03.2012 cu privire la desemnarea cu atribuții de ofițer de urmărire penală a colaboratorilor DGCCCE/f.d.4 volumul 1/,

-ordonanță de începere a urmăririi penale din 26.03.2012 privind dispunerea efectuării urmăririi penale pe cauza penală nr.2012036341 de către un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală din 26.03.2012/f.d.5 volumul 1/,

-procesul-verbal de primire a plîngerii (denunțului) din 23.03.2012 și explicațiile depuse de xxx din 23.03.2012/f.d.6, 7-8/,

-procesul-verbal de examinare-marcare a bancnotelor din 26.03.2012/f.d.20-21/,

-stenograma comunicărilor din cadrul întrevederii dintre cet.xxx și cet.xxx care au avut loc la 27.03.2012 în intervalul de timp cuprins între orele 09.42.47 și 09.47.01 petrecute în sediul IFS mun.xxx situat mun.xxx, str.xxx/f.d.26-27/,

-procesul-verbal de verificare a interceptării și înregistrării convorbirilor cu înregistrarea de imagini și de apreciere a importanței informației culese din 28.03.2012/f.d.28/,

-procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 27.03.2012/f.d.32/,

-proces-verbal de audiere a bănuitului xxx din 27.03.2012/f.d.42-43/,

-raportul de expertiză nr.233 din 29.03.2012, din care rezultă concluziile, că pe suprafața fiecărei din 10/zece/ bancnote cu nominalul 500 euro, ridicate în cadrul percheziției și examinării corporale a cet.xxx la 27.03.2012 și prezentate la examinare, enumerate la p.1 al prezentei concluzii au fost depistate inscripții latent executate cu colorant chimic special, care se vizualizează cu fluorescență roșie la lungimea de undă 254 mm, aceste inscripții sunt amplasate pe suprafața reversă a fiecărei bancnote, anume pe cîmpul alb și reprezintă texte manuscrise, dispuse în cite două rînduri, cu același conținut: "MITĂ CCCEC" .f.d.65-73/,

-procesul-verbal de ridicare din 27.03.2012 a documentelor din biroul nr.308 al IFS mun.xxx str.xxx referitor la controlul efectuat la SRL"xxx" /f.d.77-123/,

-procesul-verbal din 02.04.2012 de examinare a documentelor ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 27.03.2012 /f.d.124-125/,

-stenograma convorbirii întreținute între xxx și xxx la data de 19.03.2012/f.d.128-130/,

-ordonanțele de recunoaștere în calitate de corp delict și atașare la materialele cauzei penale a corpurilor delictive din 30.03.2012 și 09.04.2012/f.d.131-133/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în luna ianuarie 2012 a avut loc un control de la IFS xxx la SRL „xxx” la care este administrator, controlul a fost efectuat de inspectorii IFS xx xx și xxx pe careva tranzacții din luna noiembrie 2011, inspectorii l-au informat că se verifică trecerea din cont TVA în sumă de 2.500.000 lei, spunînd că tranzacția nu a fost legală, însă era sigur că această tranzacție era legală, era invitat zi de zi la IFS xxx să prezinte diferite acte, alte motive numai ca să nu fie emisă decizia de control, toate acestea au durat pînă în martie 2012, cînd era invitat la IFS zilnic, a apărut întrebarea că d-l xxx poate să îl ajute ca să nu fie emisă decizia cu soaterea din cont a 2.500.000 lei, a înțeles din spusele lui că pentru a fi hotărîtă întrebarea dată este nevoie de 5000 euro, a întrebat ce sumă trebuie prezentată, la ce i s-a spus că trebuie să prezinte suma de 5000 euro, din considerentele că nu deținea suma respectivă de bani avînd o situație grea a fost nevoit să se adreseze la CCCEC/f.d.224-229 /,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că cu xxx sunt colegi de serviciu, la 27.03.2012 în biroul de serviciu nr.311 din cadrul IFS xxx dimineața au intrat mai multe persoane necunoscute, dintre care unul era cu cameră de luat vederi, au înconjurat masa de lucru a lui xxx, s-au prezentat ca membri ai CNA, l-au întrebat pe xxx dacă a primit careva bani de la o persoană, la ce xxx a răspuns afirmativ, a scos banii, ei au numărat și au spus că era sumă de 5000 euro, banii nu i-a văzut deoarece în vizorul ei se aflau 2 persoane/f.d.230-231/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că la 27.03.2012 în biroul nr.311 din cadrul IFS xxx a deschis ușa xxx și l-a invitat de xxx în coridor, a lipsit câteva minute, iar după ce a revenit, peste 2 minute în birou au intrat colaboratorii CNA, care au dat citire unui document în care se relatea învinuirea, masa lui xxx era înconjurată de colaboratorii CNA, care erau vre-o 7-8 persoane, lui xxx i-a fost adusă la cunoștință ordonanța, după ce colaboratorul CNA xxx l-a întrebat pe xxx dacă deține asupra sa suma de 5000 euro care era descrisă în ordonanță, la care xxx a răspuns că are suma dată de bani în buzunarul drept și i-a scos din buzunar, a auzit cum colaboratorii CNA numărau banii predați de xxx, erau 10 bancnote a câte 500 euro, adică 5000 euro, xxx a comunicat că suma dată urma să o transmită mai departe/f.d.232-234/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că din 27.03.2012 pe o durată de 4 zile a scris cerere pentru acordarea concediului din cont propriu, în seara zilei de 27.03.2012 în urma reconectării telefonului a observat că a fost contactat de un fost coleg de la CCCEC, xxx, care i-a comunicat despre cazul care s-a întâmplat la serviciu, ulterior a fost invitat la CCCEC mun.xxx pentru a fi interogat pe cazul dat, în luna martie 2012 deținea funcția de șef adjunct al IFS xxx, în atribuțiile sale de serviciu era organizarea controalelor fiscale la agenții economici și persoanele fizice, întreprinderea „xxx” a fost verificată în urma solicitării de la IFS xxx, iar controlul a fost efectuat de către inspectorii xxx și xxx, în urma controlului s-a constatat faptul că SRL „xxx” a prezentat o factură fiscală privitor la procurarea unor bunuri imobile, în rezultatul verificării bazelor de date informaționale s-a stabilit că după întreprinderea dată nu sunt la evidență bunurile imobile indicate în factura fiscală prezentată la control, reieșind din actele prezentate de inspectorii a primit decizia de a aplica amenda în mărime de 14.000 lei și 2.544.376 lei a fost micșorată trecerea în cont a TVA, pentru ca agentul economic să restabilească trecerea în cont a mai fost adăugat un punct în care s-a indicat că trecerea în cont a TVA adăugată va fi restabilită după asigurarea accesului încăperilor date pentru verificarea bunurilor mobiliare aflate în stoc și înregistrarea bunurilor imobile în conformitate cu legislația în vigoare, bunurile imobile urmau a fi înregistrate la Oficiul Cadastral xxx, iar administrației întreprinderii au fost explicate cauzele micșorării trecerii în cont și a fost informat că în cazul când va înregistra bunurile imobile va fi luate în considerație trecerea în cont a TVA, decizia dată a fost înmînată administratorului SRL „xxx”, xx a contestat decizia dată, dar rezultatul examinării contestației date nu o cunoaște exact, pe motiv că nu a participat la examinarea contestației, din câte cunoaște contestația a fost respinsă, i-a comunicat reprezentantului SRL „xxx” că trebuie să prezinte actele de la OCT, în vederea înregistrării bunurilor procurate de către firma SRL „xxx”, la fel a confirmat faptul că directorul SRL „xxx” precum și șeful direcției juridice cunoșteau faptul că numai prezentarea actelor de la OCT privind înregistrarea bunurilor putea servi ca temei de anularea deciziei, o altă variantă de soluționare a problemei date nu poate exista/f.d.235-239/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în luna martie anul 2012 a fost telefonat de către adjuncta sa care i-a comunicat că colaboratorii CCCEC mun.xxx l-au reținut pe șeful secției juridice xxx, în secția juridică fiind depistată suma de 5000 euro care erau marcați, că banii au fost dați de către directorul SRL „xxx”, dar nu cunoaște pentru ce, la începutul anului 2012 de la IFS xxx la IFS xxx a parvenit solicitarea efectuării unui control la fața locului și să fie stabilit dacă au în lot marfa agricolă procurată de la o întreprindere din raionul xxx, în urma verificării la SRL „xxx” a fost depistat că marfa agricolă care urma a fi în stoc, de facto nu era, la fel s-a mai constatat că SRL „xxx” a procurat un imobil și anume hală de creștere a păsărilor în suma aproximativ de 15.000.000 lei, iar TVA aferent acestor procurări a constituit aproximativ 2.000.000 lei, bunurile date fiind luate la evidență de SRL „xxx” fapt ce contravine prevederilor Codului Fiscal, întrucît livrarea, procurarea produce efecte din momentul perfectării actelor la OCT, în rezultat s-a micșorat trecerea în cont aproximativ în sumă de 2.000.000 lei, prin decizia IFS pe marginea controlului dat a fost micșorat trecerea în cont a TVA aferent de procurare, o amendă pentru neoferirea accesului la bunul imobil și 4.000 lei pentru declararea subdiviziunii, încălcarea de bază fiind prima și trecerea în cont, personal a insistat asupra p.3 din decizie conform căreia la prezentarea actelor perfectate la OCT, debitul va fi restabilit, și punctul dat a fost indicat întru evitarea contestării deciziei date, iar decizia dată a fost semnată de către adjunctul său xxx, ulterior decizia a fost contestată de către reprezentantul SRL „xxx”, fiind depusă în termenii legali, a luat cunoștință cu contestația, dar acesta nu conținea argumente pentru anularea deciziei și a fost respinsă, contestația a fost examinată de secția juridică, care a eliberat o decizie semnată de șeful secției juridice, șeful secției cadre și șeful IFS, contestația a fost examinată de către xxx șeful secției juridice și xxx șeful secției de control, xxx nu s-a adresat la el cu întrebarea de a soluționa problema dată pozitiv și nu i-a propus careva sume bănești/f.d.240-243/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în perioada anilor 2006-2013 a activat ca ofițer de urmărire penală la CCCEC, în calitate de ofițer de urmărire penală a înfăptuit acțiuni pe faptul de influență de către xxx, acțiuni care au fost autorizate, după efectuarea măsurii speciale de investigație a fost întocmit proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor, cu suportul specialistului, care a efectuat reproducerea înregistrărilor audio și video, rezultatele măsurii speciale de investigație au fost trecute pe un CD cu număr de înregistrare a CCCEC și în acest sens de către martorul dat ca ofițer de urmărire penală s-a întocmit stenograma, după întocmirea procesului-verbal și a stenogramei, discul cu numărul de inventar al CCCEC a fost împachetat și sigilat de către martorul dat și prezentat procurorului care conducea urmărirea penală pentru verificarea pertinentei înregistrărilor la cauza penală, în momentul reținerii s-a făcut înregistrarea video, care conține înregistrarea acțiunilor de percheziție și se anexează la procesul-verbal de percheziție/f.d.48-50 volumul 2/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în luna martie 2012 activa în calitate de șef adjunct al direcției generale de corupție nr.3 și în această perioadă pe cauza penală dată a participat la măsurile de reținere, a întocmit procesul-verbal de marcarea bancnotelor, la aceste acțiuni a mai participat specialistul xxx, procesul-verbal de marcarea bancnotelor a fost întocmit în mun.xxx, nu ține minte dacă a participat și declarantul, a avut loc transmiterea banilor de către declarant, dar nu ține minte exact în ce mod, nu cunoaște dacă a urmat actul

de transmitere a banilor/f.d.51-52 volumul 2/

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în anul 2012 în cadrul acțiunilor întreprinse pe marginea dosarului penal activa ca specialist în cadrul CCCEC, a participat la înzestrarea cu tehnică a unui domn, nu ține minte numele, personal a semnat actul de înzestrare cu tehnică, care a fost întocmit de inspectorul operativ xxx, xxx a fost înregistrat cu audio recorder RS 51,2 bucăți, avea 2 camere video în 2 poziții, audio recorder și emițător audio și încă un dictofon, adică avea 2 dictofoane și 2 camere video, la interceptarea și înregistrarea comunicărilor a participat împreună cu inspectorul operativ xxx, stenograma anexată la procesul-verbal de interceptare a fost întocmită de inspectorul operativ xxx, în luna martie 2012 deținea funcția de specialist în cadrul CCCEC a secției tehnică specială direcția tehnică operativă /f.d.53-56/.

Fiind audiat suplimentar în ședința instanței de apel martorul xxx a declarat că susține declarațiile depuse în instanța de fond, a efectuat un control la SRL"xxx" împreună cu inspectorii xxx și xxx, cu întocmirea actului privind rezultatele controlului, ulterior fiind întocmit proiect de decizie cu reflectarea încălcărilor depistate, xxx propunea să fie totul bine în act, urmînd mulțumiri din partea lui în mărime de 2000 euro, însă la toate încercările lui xxx de a nu reflecta încălcările, împreună cu colegii l-au refuzat, nu cunoaște dacă xxx s-a mai adresat și la alte persoane pentru a modifica decizia, l-a refuzat pe xxx și a considerat propunerea lui neserioasă, deaceia nu a informat organele competente.

Fiind audiat suplimentar în ședința instanței de apel martorul xxx a declarat că susține integral declarațiile depuse în instanța de fond, în urma verificării SRL"xxx" a fost primită o hotărîre pe marginea încălcărilor fiscale depistate, în cazul contestării deciziei urma să fie examinată de IFS, personal nu avea împuterniciri de a anula decizia, deoarece totul era verificat, fapt ce a fost cunoscut de către xxx, conducătorul întreprinderii a solicitat o consultație juridică pe marginea cazului dat și i-a explicat că decizia urmează a fi contestată în instanța de judecată, bani nu i-a propus, a fost necesar de a-l invita la IF xxx, deoarece era vorba despre un imobil procurat de la o întreprindere, care nu își onora obligațiile față de buget, conducătorul întreprinderii s-a adresat privind emiterea unei decizii mai ușoare, însă i-a explicat că pe caz nu poate fi emisă o altă decizie.

Fiind audiat suplimentar în ședința instanței de apel martorul xxx a declarat că susține declarațiile depuse în instanța de fond, la întreprinderea SRL"xxx" a fost efectuat un control de către inspectorul xxx în comun cu alți inspectori, a contestat decizia IS xxx la 22.03.2012, au trecut trei ani și nu ține minte dacă a avut careva întâlniri cu xxx din data de 20.02.2012 pînă la 22.03.2012, după declararea denunțului la CNA, lucrătorii CNA i-au transmis mijloace speciale pentru înregistrarea convorbirilor și mijloacele bănești în ziua cînd i le-a transmis lui xxx, lui xxx nu i-a propus careva sume bănești, în privința la acele 2000000 lei xxx a spus că poate să-l ajute și a indicat suma de 5000 euro, astfel a hotărît să înregistreze convorbirile între el și xxx, ultimul trebuia să împartă suma cu șeful, dar nu l cunoaște.

În urma evaluării probelor cercetate Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate atît în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.2 lit.c CP RM, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Luînd în considerație probele cercetate în ansamblu Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu există dubii rezonabile în constatarea vinovăției lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.2 lit.c CP RM sub formă de trafic de influență, adică primirea de bani personal pentru sine și pentru alte persoane, săvîrșite de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, în scopul de a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu, cu primirea de bunuri în proporții mari, deoarece vina inculpatului se dovedește incontestabil prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale.

Colegiul penal consideră că declarațiile inculpatului xxx prin care nu recunoaște vinovăția sa nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpatului, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză de constatarea a vinovăției lui xxx în trafic de influență, aceste declarații ale inculpatului se contrazic cu probele existente pe cauză, care demonstrează vina inculpatului în faptele incriminate și stabilite de instanța de fond, declarațiile fiind apreciate ca un drept al inculpatului, care nu poate fi îngerădit.

Totodată Colegiul penal conchide la fel că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 CP RM, ce prevăd scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, reeducarea celui vinovat și prevenirea săvîrșirii de el a noi crime, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 CP RM cum sunt gravitatea infracțiunii săvîrșite, caracterul prejudiciabil a faptei penale, urmările survenite, persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuiază sau agravează răspunderea.

Circumstanțe agravante și atenuante cu referire la inculpatul xxx instanța de fond nu a stabilit.

Astfel instanța de fond a reținut că infracțiunea comisă de xxx face parte din categoria celor grave, a ținut cont de persoana celui vinovat, că inculpatul xxx nu a fost anterior judecat, se caracterizează pozitiv, nu este dependent de alcool sau droguri, este căsătorit, are la întretînere doi copii minori, are loc permanent de trai.

Instanța de fond a considerat necesară numirea inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare în limitele sancțiunii infracțiunii incriminate, totodată, ținînd cont de circumstanțele stabilite cu referire la persoana inculpatului,

instanța de fond a considerat că corectarea inculpatului ar fi posibilă fără izolarea de libertate, cu suspendarea executării pedepsei privative de libertate în limita unui termen de probă, în condițiile art.90 CP RM, termen apreciat de instanța la 2/doi/ ani, dispunând neexecutarea pedepsei dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni și prin purtarea exemplară și muncă cinstită va confirma încrederea acordată.

Colegiul penal consideră că instanța de fond just a aplicat pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute la art.326 al.2 lit.c CP RM existente la momentul comiterii faptei, pînă la intrarea în vigoare a Legii nr.326 din 23.12.2013 în vigoare de la 25.02.2014, care a înăsprit pedeapsa.

La părerea Colegiului penal, ținînd cont de circumstanțele reale și personale, pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă faptei infracționale săvîrșite, pedeapsa fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Reeșind din cele expuse Colegiul penal consideră că apelul inculpatului este nefondat, apelantul indicînd în apel viziunile sale pe care le consideră veridice sub aspectul expus în textul apelului, totodată apelul declarat nu cuprinde o motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate, iar argumentele invocate în apel nu pot fi reținute, vinovăția inculpatului fiind dovedită prin probele cercetate, la cercetarea probelor apărarea a avut acces și nu a fost limitată în dreptul de a prezenta probe, totodată apelul este fără invocarea unor argumente de natură să desființeze sentința în latura atacată în sensul solicitat, iar afirmațiile aduse nu corespund cu împrejurările stabilite de instanța de fond, în legătură cu ce apelul se respinge.

Deși inculpatul a avut o poziție de nerecunoaștere a vinovăției, Colegiul penal consideră că această poziție este de apărare și nu generează achitarea inculpatului, după cum s-a solicitat atît în apel, cît și în ședința judiciară, mai ales că în cadrul judecării cauzei au fost prezentate probe care dovedesc incontestabil vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond, soluție menținută de instanța de apel.

Colegiul penal ține să menționeze, că în cadrul judecării apelului declarat a fost solicitată de apărare la fel cercetarea suplimentară a probelor administrate, probe care au fost cercetate suplimentar în instanța de apel și de către procuror.

Astfel, deși partea apărării a făcut referire la f.d.149-157 care cuprinde rechizitoriul pe cauza penală respectivă privind învinuirea lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.2 lit.c CP RM, Colegiul penal ține să menționeze, că rechizitoriul este actul procedural prin care se sesizează instanța de judecată care determină limitele judecării cauzei, în baza căruia instanța de fond se pronunță prin sentință, constituind o totalizare a tuturor materialelor urmăririi penale privind faptele săvîrșite.

Colegiul penal respinge ca declarative afirmațiile invocate de inculpat în apelul declarat că lipsește în rechizitoriul întocmit de către procurorul conducător al urmăririi penale a actului de dispoziție de trimitere a cauzei penale în instanța de judecată și de sesizare a instanței de judecată competentă cu judecarea cauzei în primă instanță, că respectiva omisiune reprezintă o încălcare a prevederilor art.296 al.2 CPP și în virtutea prevederilor art.251 al.2 CPP atrage nulitatea actului procedural pentru motivul încălcării prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, deoarece sunt declarative.

Se resping și afirmațiile invocate de inculpat în apel că respectivul temei de nulitate nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată la orice etapă a procesului de către părți și se ia în considerare de către instanță, inclusiv din oficiu, însă instanța de fond nu s-a pronunțat în genere asupra acestei cereri, nici în ședință, nici prin sentință ca fiind neîntemeiate.

În sensul dat Colegiul penal ține să menționeze, că deși în rechizitoriul lipsește dispoziția despre trimiterea cauzei penale respective în instanța competentă, totodată prin scrisoarea anexată la materialele cauzei cauza penală respectivă a fost expediată anume Judecătoriei Bălți pentru examinare în fond, fiind desemnată instanța competentă să judece cauza penală.

Colegiul penal ține să motiveze și faptul, că potrivit explicațiilor Comentariului Codului de Procedură Penală a RM la art.251 CPP se indică, că prin dispozițiile legii privind competența după materie și după calitatea persoanei se au în vedere reglementările arătate la art.36-39 și 41-46 privind competența instanței judecătorești. Această sintagmă se referă numai la competența după materie și calitatea persoanei a instanțelor de judecată, în cazul dat competența instanței de judecată nefiind încălcată, iar cele indicate de apelant nu constituie caz de nulitate absolută, după cum susține apelantul, deoarece de fapt rechizitoriul pe caz a fost întocmit și a fost sesizată pentru judecarea cauzei penale Judecătoria Bălți, astfel invocarea din apel privind nulitatea absolută a actelor procedurale se respinge ca nefondată.

Colegiul penal menționează că apelantul oferă o interpretare eronată prevederilor art.251 al.2 CPP care statuează că, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural or, din conținutul acestei norme reiese că, actul procedural poate fi declarat nul în cazul în care are loc încălcarea normelor legale la sesizarea instanței, la compunerea acesteia etc., încălcări legate doar de competența după materie și după calitatea persoanei, nu și în integritatea procedurilor de sesizare a instanței, după cum insinuează apelantul.

Sunt declarative și argumentele aduse că în virtutea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.326 CP, rezultă, că pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar nu numai ca influența de care se prevalează subiectul activ să se refere la un act care intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului, ci și ca persoana căreia i se promite intervenția să aibă un interes real-legitim sau nelegitim în legătură cu acest act, că potrivit rezultatelor cercetării judecătorești s-a stabilit cert faptul, că declarantul xxx din 22.02.2012 (f.d. 106) colaborează cu reprezentanții CCCEC în soluționarea problemelor legate de activitatea SRL "xxx" din data de 01.03.2012 acesta înfaptuie înregistrarea tuturor convorbirilor purtate cu reprezentanții Inspectoratului Fiscal Bălți, tehnica specială fiindu-i transmisă în lipsa a careva acte oficiale de către reprezentanții CCCEC.

Faptul că xxx a realizat câteva acțiuni, monitorizate de CCCEC, de provocare a lui xxx și a lui xxx în faza prealabilă începerii urmăririi penale, circumstanțe confirmate de către martorul menționat și conținutul înregistrărilor, este o părere a autorului apelului.

Din declarațiile lui xxx rezultă că anume xxx a pretins pentru sine și pentru alte persoane de la xxx suma de 5000 euro, susținând că are influență asupra șefului adjunct a IFS mun.xxx, care este persoană publică, la data de 27.03.2012 întâlnindu-se cu xxx în incinta IFS mun.xxx, susținând încă o dată că are influență asupra șefului adjunct a IFS mun.xxx xxx, prin ce a pretins de la xxx suma de 5000 euro, pe care ia primit la 27.03.2012.

Declarațiile inculpatului de nevinovăția a sa în faptele incriminate se contrazic în tot cu declarațiile martorului xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, prin probele scrise administrate pe caz, cercetate în cadrul ședinței judiciare, din care rezultă cu certitudine vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

Colegiul consideră că declarațiile martorului xxx, cit și a celorlalți martori, sunt ferme și veridice și pot fi puse la baza sentinței de condamnare a lui xxx, aceste declarații în cumul se coroborează deplin cu probele scrise cercetate pe caz, printre care stenograma convorbirilor purtate între xxx și xxx, careva contraziceri în declarații nu au fost constatate și temei de a pune la îndoială aceste declarații nu sunt, mai ales că martorii au dat declarații fiind preîntâmpinați de răspunderea penală ce o poartă pendru darea de mărturie false, iar în instanța de fond și sub jurământ.

Din stenograma anexată la materialele dosarului reiese faptul că xxx îi indică lui xxx suma de 5000 euro, indicând că la o sumă mai mică cum ar fi de două sau trei mii de euro nici să nu se gîndească, iar la data de 27.03.2012 este înregistrată discuție din care rezultă că xxx spune lui xxx că a adus ceea ce i-a spus, la care xxx ia banii și întreabă dacă este toată suma.

Declarațiile martorului xxx sunt sprijinite prin probele scrise ale cauzei, printre care procesul-verbal de primire a denunțului lui xxx, procesul-verbal de examinare-marcare a bancnotelor din 26.03.2012, procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor cu înregistrarea de imagini din 28.03.2012, cu stenograma comunicărilor dintre xxx și xxx, procesul-verbal de percheziție și examinare corporală a lui xxx din 27.03.2012, fiind depistați banii marcați, raportul de expertiză nr.223 din 29.03.2012, din care rezultă concluziile, că pe suprafața fiecărei din 10/zece/ bancnote cu nominalul 500 euro, ridicate în cadrul percheziției și examinării corporale a cet.xxx la 27.03.2012 și prezentate la examinare, enumerate la p.1 al prezentei concluzii au fost depistate inscripții latent executate cu colorant chimic special, care se vizualizează cu fluorescență roșie la lungimea de undă 254 mm, aceste inscripții sunt amplasate pe suprafața reversă a fiecărei bancnote, anume pe cîmpul alb și reprezintă texte manuscrise, dispuse în cîte două rînduri, cu același conținut: "MITĂ CCCEC" /f.d.65-73/, documentele procesuale întocmite pe caz, precum și alte probe scrise, astfel din probele cercetate se constată existența infracțiunii prevăzute de art.326 al.2 lit.c CP RM în acțiunile lui xxx.

Probe care ar dovedi că martorul xxx incriminează pe nedrept inculpatul nu au fost prezentate și temeiuri de a pune la îndoială declarațiile martorului nu sunt, mai ales că martorul xxx a dat declarații fiind preîntâmpinat pentru răspundere penală pentru declarații false, iar în cadrul ședinței judiciare a dat declarații și sub jurământ, declarațiile martorului fiind sprijinite și de procesele-verbale ale acțiunilor procesuale efectuate pe cauză, fiind un ansamblu probator care dovedește deplin vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.2 lit.c CP RM.

Totodată faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția sa nu poate fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație.

Sunt nefondate și afirmațiile aduse în apel de inculpat că contestația a fost înaintată în IFS xxx de către xxx la 22.03.2012, iar la 23.03.2012 acesta depune denunțul despre acțiuni ilegale săvîrșite de către inculpat, deși în perioada indicată între cei doi nu au avut loc careva întâlniri, că potrivit actului de învinuire inculpatul este acuzat că a pretins bani tocmai pentru anularea deciziei din 02.03.2012, deși din data depunerii plîngerii și data realizării „flagrantului” din 27.03.2012, între subiectul activ și pasiv din speța examinată nu a avut loc nici o întâlnire, faptul că s-a pretins și s-a primit bani de către xxx de la xx fiin dovedit prin probele cercetate, faptul că nu au fost întâlniri anume în perioada indicată de apelant nefiind relevant.

Din aceleași motive se resping și afirmațiile aduse că toate circumstanțele analizate în cumul, formează o singură concluzie logică, că declarantul xxx nu a avut niciodată interes real în influența invocată de către organul de urmărire penală, iar toate acțiunile sale din perioada de 01.03.2012-27.03.2012 fac parte din complexul de acțiuni intenționate de provocare, inițiate de către CCCEC în privința lucrătorilor Inspectoratului Fiscal xxx, care sunt declarative.

Sunt nefondate și afirmațiile aduse în apel că a doua condiție fundamentală pentru existența infracțiunii de

trafic de influență se rezumă la prevalarea de către făptuitor de influență, reală sau presupusă pe lângă un funcționar, pentru al convinge sau amăgi pe terțul interesat să presteze un bun, din analiza riguroasă a probelor administrate în cadrul acestui dosar nu rezultă că xxx a inițiat sau a promovat față de declarant careva influență, a insistat cu careva propuneri sau convingeri, a formulat careva promisiuni față de acesta din urmă.

Astfel din probele cercetate în cumul rezultă comiterea infracțiunii incriminate de către xxx, temei de a pune la îndoială aceste probe nefiind constatate.

Din probele cercetate rezultă cert că xxx a purtat discuții cu xxx, în cadrul cărora a pretins bani susținând că are influență asupra unei persoane publice, primind suma de bani de 5000 euro la 27.03.2012 în biroul său de serviciu, temei de a pune la îndoială totalitatea de probe cercetate nefiind stabilite, astfel existând pe cauză probe certe prin care se demonstrează acțiunile incriminate inculpatului.

Aceste argumente ale inculpatului se contrazic complet prin declarațiile martorului xxx, prin acțiunile procesuale petrecute pe cazul prezent, din care rezultă traficul de influență incriminat lui xxx, cu primirea banilor în proporții mari în biroul de serviciu al inculpatului.

Colegiul penal respinge și argumentele aduse că în urma analizei prin coroborare a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, inclusiv în urma descifrării convorbirilor înregistrate în mod ilegal de către declarantul xxx începând cu data de 01.03.2012 și audierii martorului xxx s-a constatat cert faptul, că declarantul xxx a întreprins un șir de acțiuni, îndreptate spre obținerea unor indici de compromitere a funcționarilor IFS xxx, acțiuni realizate conform indicațiilor CCCEC, care nu au supus nici unei verificări temeinicia și caracterul obiectiv a denunțului din 23.03.2012, că în consecință, având în vedere circumstanțele enunțate, atrage atenția asupra prezenței în acest caz a situației de provocare și facilitare a infracțiunii din partea organului de urmărire penală, fapt care prin prisma prevederilor art.94 al.1 pct.11 CPP determină drept respingerea tuturor probelor administrate de către organul de urmărire penală, că criteriile de identificare a faptului de provocare a infracțiunii sînt individualizate și prin hotărîrea din 09.06.1998 a CEDO (Teixeira vs.Portugalia), hotărîrea din 05.02.2008 a CEDO (Ramanauskas vs.Lituania), decizia Colegiului Penal al CSJ din 13.08.2013 adoptată în dosarul nr.1ra-697/2013, inculpat C.M., care sunt declarative.

Faptul că se invocă că a fost provocat inculpatul la comiterea acestei infracțiuni nu poate fi sprijinită, deoarece se combate prin ansamblul probator pe caz, care demonstrează comiterea infracțiunii de către inculpat, discuțiile avute între xxx și xxx nefiind infirmate de către inculpat, mai ales că din convorbirile purtate nici nu rezultă faptul că xxx a fost inițiator și că a fost insistent în privința transmiterii banilor lui xxx, deși au avut loc discuții atât la 19.03.2012, cît și la 27.03.2012.

În sensul respectiv Colegiul penal ține cont și de explicațiile oferite în art.25.2. al Hotărîrii Curții Supreme de Justiție nr.11 din 22.12.2014 "Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție", potrivit căreia se explică, că activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugămînți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.

Analizînd probatoriul existent la cauză cercetat și cele invocate referitor la susținerea că a avut loc provocare de infracțiune, Colegiul penal conchide că acțiunile lui xxx nu au avut efect de provocare și că în cauza respectivă nu se constată provocarea lui xxx la comiterea infracțiunii incriminate, reeșind din ce afirmațiile expuse în sensul dat se resping ca nefondate.

În această ordine de idei, se reiterează, că inculpatul a interpretat eronat noțiunea de provocare, care, în opinia acestuia, a constat în situația de provocare și facilitare a infracțiunii din partea organului de urmărire penală, întreprinderea acțiunilor spre obținerea indicilor de compromitere a funcționarilor IFS, fără verificarea temeiniciei și caracterului denunțului din 23.03.2012.

Noțiunea de provocare prevăzută de norma citată mai sus, poate fi invocată doar în cazul în care provocarea a avut loc din partea colaboratorilor organului coercitiv sau prin intermediul unor prepuși la comiterea de către potențialul infractor a unei infracțiuni, adică, acțiunile persoanei vizate au constituit o consecință a acțiunilor provocatorii ale unor terți. În cazul dat însă, banii în sumă de 5000 euro au fost solicitați de la xxx anume de xxx, xxx sau colaboratorii CCCEC nu au întreprins măsuri în vederea provocării lui xxx de a solicita acești bani.

La fel și noțiunea de facilitare este interpretată eronat de către apelant, motivele invocate de acesta în calitate de confirmare a întrunirii acestui temei de excludere a probelor neîncadrîndu-se în textul normei în condițiile în care, acțiunile de urmărire penală întreprinse pe caz au fost realizate în limitele legii, acestea nefiind în legătură causală cu acțiunile inculpatului, deoarece nu au facilitat în careva mod acțiunile ultimului.

Instanța de apel consideră că jurisprudența CEDO invocată de apelant nu este aplicabilă în cauza dată, în condițiile în care, acțiunile ce au dus la comiterea infracțiunii au fost întreprinse de xxx personal, beneficiar final al acestor sume fiind xxx care a susținut că are influență asupra persoanei publice, și nu organul de stat, care a intervenit ulterior, doar în scopul documentării comiterii faptei și întreprinderii acțiunilor legale de anchetă. Prin urmare, comiterea infracțiunii de către inculpat nu a constituit o consecință a acțiunilor organelor coercitive, intențiile criminale ale inculpatului survenind anterior aflării de către colaboratorii CCCEC a existenței acestora.

Din aceleași motive se resping și afirmațiile că organele de urmărire penală sînt celea care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări, întrîlnirile organizate doar la inițiativa declarantului depășesc nivelul cercetării pasive a unei activități infracționale, există indici că infracțiunea ar fi fost săvîrșită fără intervenția autorităților abilitate, care sunt afirmative, nefiind stabilită instigarea la comiterea infracțiunii din partea lui xxx.

Colegiul penal la fel consideră neîntemeiate afirmațiile invocate în apel că în raport cu rezultatele cercetării judecătorești, rezumate la faptul că declarantul xxx a inițiat singur toate întrîlnirile, în mod ilegal înregistra convorbirile din 01.03.2012, iar organul de urmărire penală în lipsa unor verificări a denunțului depus la 23.03.2012 au organizat operațiunea de flagrant, consideră incidente precedentele judiciare menționate, deoarece nu s-a stabilit pe caz provocarea de infracțiune, după cum susține apelantul, la fel nefiind stabilită ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală pe caz.

Din aceleași motive de nestabilire a provocării lui xxx la comitere a infracțiunii se resping ca nefondate și argumentele aduse în apel că în virtutea prevederilor art.7 al.8 CPP hotărîrile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sînt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată, deci urmează a fi reținute și invocate, inclusiv din oficiu, deoarece în cazul dat nu pot fi invocate.

Sunt fătă temei și argumentele aduse de apelant că nu este de acord și cu reflecțiile instanței de fond privind respingerea obiecțiilor părții apărării cu privire la unele probe prezentate de către partea acuzării, în special al procesului-verbal de marcarea a bancnotelor din 26.03.2012, întocmit de către ofițerul de urmărire penalăxxx, care nu poate fi admisă ca probă și nu poate fi pusă la baza sentinței în virtutea prevederilor art.94 al.1 pct.4, 8 CPP, că statutul de ofițer de urmărire penală i-a fost atribuit ofițerului operativ prin ordonanța procurorului din 26.03.2012, deși prin prevederile art.1 al.2 a Legii nr.333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organului de urmărire penală abilitați cu funcții de control sau de exercitare a activității operative de investigații.

Astfel prin ordonanța procurorului Anticorupție Radețchi Viorel din 26.03.2012 au fost desemnați cu atribuții de ofițer de urmărire penală colaboratorii DGCCE, printre care xxx.

Prin ordonanța procurorului Anticorupție Radețchi Viorel din 26.03.2012 a fost dispusă efectuarea urmăririi penale pe cauza respectivă de un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală, printre fiind inclus și xxx.

Afirmațiile în sensul invocat de inculpat sunt absolut nefondate, nefiind stabilit temei de inadmisibilitate a procesului-verbal din 26.03.2012 întocmit de xxx, care a fost desemnat cu atribuții de ofițer de urmărire penală în baza ordonanței procurorului și inclus și în grupul pentru efectuarea urmăririi penale pe caz, ordonanțe care nu sunt contrare legii, în aspectul invocat de inculpat nu s-a stabilit încălcarea prevederilor legale prevăzute.

Din aceleași motive se resping ca afirmative și afirmațiile aduse în apel că la respectiva acțiune este atras în calitate de specialist-criminalist ofițerul aceleiași subdiviziuni xxx, în condițiile în care potrivit art.87 CPP în calitate de specialist poate fi chemată persoana care nu este interesată de rezultatele procesului penal și care posedă suficiente cunoștințe și deprinderi speciale în acest sens, deoarece temeiuri de incompatibilitate prevăzută de lege a specialistului respectiv nu au fost stabilite, mai ales că specialistul este prevenit pentru răspunderea penală în baza art.312 CP RM pentru prezentarea concluziilor false.

Colegiul penal respinge și afirmațiile aduse de apelant că în cadrul audierii martorului xxx s-a stabilit că specialistul nu a participat la respectiva acțiune și de altfel, lipsește în materialele cauzei penale vreun act procesual prin care acestuia îi sînt înmîinate mijloacele bănești pretins extorcate și transmise inculpatului, care sunt declarative, deoarece faptul că a participat specialist rezultă din procesul-verbal privind examinarea și marcarea bancnotelor din 26.03.2012 și semnăturile aplicate în procesul-verbal respectiv.

Sunt nefondate și afirmațiile invocate că aceleași derogări s-au admis și în privința procesului-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 27.03.2012, că urmează a fi precizat faptul, că acesta nu conține o precizare a modelului, seriei și numărului tehnicii utilizate, fără a se cunoaște dacă aceste mijloace sînt acceptate spre utilizare conform standartelor de calitate existente în Republica Moldova, așa cum acest lucru se regăsește reglementat prin prevederile Legii cu privire la standartizare nr.590 din 22.09.1995.

Din procesul-verbal din 27.03.2012 privind înzestrarea cu tehnică specială rezultă că xxx a fost înzestrat cu tehnica specială: audio-video recorder RS-51 2/două/ bucăți, audio recorder edik-tini, emițător audio RMK-124, audio recorder edik-mini-16, fiind întocmit de xxx și participant specialistul xxx, temeiuri de ilegalitatea al procesului-verbal respectiv nefiind stabilite, mai ales că măsura procesuală respectivă a fost autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău.

Se consideră nefondate și argumentele aduse în apel referitor la procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 27.03.2012, invocat drept probă a faptului depistării și predării de către inculpat a mijloacelor bănești în sumă de 5000 euro, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat, că contrar prevederilor art.130 al.3 CPP, această acțiune de urmărire penală a fost înfăptuită de ofițerul de urmărire penală xxx și în prezența martorilor xxx și xx, toate persoane de un alt sex decît persoana percheziționată, deoarece de fapt examinare corporală a lui xxx nici nu a avut loc, ultimul predînd banii benevol, fapt ce rezultă din procesul-verbal de percheziție din 27.03.2012.

Colegiul penal nu ține cont nici de argumentele aduse în apel referitor la faptul că prin procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 28.03.2012 au fost supuse examinării înregistrările realizate la data de

27.03.2012 de către martorul xxx, că urmează a fi menționat faptul, că din conținutul convorbirilor înregistrate rezultă clar refuzul inculpatului de a oferi careva ajutor în soluționarea problemei abordate de către xxx, pe de altă parte, rămâne neclarificat modul în care în posesia organului de urmărire penală au ajuns respectivele înregistrări, lipsind în materialele cauzei penale vreun act procesual de ridicare sau predare de către xxx a tehnicii speciale utilizate, care sunt o părere a autorului apelului, de fapt din stenogramă rezultă că xxx spune că a pregătit ceia ce i-a spus, iar xxx întreabă pe xxx „ aișea îi tăt”.

Colegiul penal menționează și faptul, că măsurile de investigare petrecute pe caz nici nu au fost contestate în ordinea prevăzută de lege, reeșind din ce se consideră afirmative.

Încălcările menționate la fel nu au fost invocate de către inculpat sau avocat conform art.251 al.4 CPP RM, la etapa prezentării materialelor de urmărire penală, or potrivit art.320 al.2 CPP RM, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Sunt fără temei și afirmațiile apelantului că conform procesului-verbal de examinare din 29.03.2012, reprezentantul organului de urmărire penală a examinat un CD de model „Esperanza”, prezentat benevol de către xxx la 23.03.2012, că s-a constatat cert în cadrul cercetării judecătorești, că respectivul CD a intrat în posesia organului de urmărire penală în lipsa vreunui proces-verbal al respectivei acțiuni de urmărire penală, stenograma convorbirii anexate la acest proces-verbal nu reflectă fidel conținutul convorbirilor purtate de persoanele înregistrate, deoarece de fapt respectivul proces-verbal de examinare nu este unica probă la baza sentinței de condamnare, pe cauză fiind prezente probe în demonstrarea vinei inculpatului în faptele incriminate, la care s-a făcut referire.

Sunt afirmative și afirmațiile invocate de apelant că înregistrarea convorbirilor purtate de către declarantul xxx și reprezentanți ai IFS xxx a avut loc, începând cu data de 01.03.2012, adică cu 22 zile mai înainte de a fi înaintată plîngere și pornită urmărirea penală pe acest fapt, mențiunea în conținutul acestui proces-verbal că ar fi avut loc convorbiri dintre xxx și xxx la data de 19.03.2012 este una falsă, constatîndu-se că fișierele aferente acestor convorbiri au fost create la 01.03.2012 și la 21.03.2012, deoarece din probele cercetate rezultă comiterea infracțiunii incriminate inculpatului.

Nu poate fi luată în considerație nici solicitarea de admitere a apelului, cu casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care inculpatul xxx să fie achitat pentru motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece temeiul de achitare a inculpatului nu s-a stabilit.

Colegiul penal ține să menționeze, că de către instanța de apel nu s-a stabilit aprecierea părținătoare de către instanța de fond a probelor cercetate în favoarea acuzării, cu ignorarea principiilor fundamentale ale procedurii penale, mai ales că în cadrul urmăririi penale bănuitul xxx, în prezența avocatului, a recunoscut vinovăția sa parțial, declarînd că la 27.03.2012 a primit de la xxx suma de 5000 euro pentru a fi transmisă șefului-adjunct pentru a favoriza admiterea contestației SRL "xxx".

Faptul nerecunoașterii vinei sale ulterior de către inculpat nu poate echivala cu achitarea persoanei, din moment ce probele cercetate, în cumul, demonstrează cu certitudine vina inculpatului în faptele incriminate.

Deși inculpatul și apărarea susține că probele administrate în cadrul procesului penal sunt ilegale, Colegiul penal conchide că nu s-a stabilit pe cazul respectiv probe administrate ilegal, cu încălcarea prevederilor procedurii penale.

Colegiul penal în sensul respectiv ține să menționeze, că potrivit art.251 al.2 CPP RM se reglementează, că încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Potrivit art.251 al.3 CPP RM, nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Totodată, potrivit art.230 al.2, art.251 al.1 și 4 CPP RM, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea acelu act, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, altele decît cele prevăzute în alin.(2), atrage nulitatea actului procedural dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

La părerea Colegiului penal aceste prescripții legale nu au fost respectate, nefiind invocate de către învinuit și avocat în modul stabilit de procedura penală.

Astfel potrivit procesului-verbal din 25.04.2012 de prezentare învinuitului și avocatului a materialelor de urmărire penală, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale/f.d.146 volumul 1/, ultimii nu au invocat

încălcarea prevederilor procedural penale, solicitînd doar prin cerere anexarea ordinelor de numire în funcție a lui xxx și xxx, ridicarea descifrarilor convorbirilor telefonice purtate de xxx și anexarea datelor caracteristice ale personalității cet.xxx, care prin ordonanța procurorului din 26.04.2012 au fost respinse, alte obiecții nefiind înaintate.

Prin urmare, dat fiind că nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, adică la terminarea urmăririi penale, se consideră pierdut dreptul de contestare a acestor acte ulterior, în legătură cu ce argumentul invocat privind probele administrate ilegale se resping.

Se conchide, că din moment ce atât inculpatul, cît și avocatul, considerîndu-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei la fel nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumîndu-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată și se resping în latura dată argumentele.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat și dezacordul cu sentința instanței de fond nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului în faptele descrise prin dovezile cercetate care se coroborează reciproc, temeiuri de intervenire a instanței de apel și achitare a inculpatului nefiind stabilite.

În rezultatul celor expuse, Colegiul penal concluzionează netemeinicia argumentelor invocate de către inculpat în apelul declarat în susținerea opiniei privind achitarea sa, motiv pentru care apelul se respinge ca fiind nefondat.

Colegiul penal menționează că instanța de fond, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatei, luînd în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii inculpatului, care, în ansamblu, resping motivele apelantului, deoarece materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea sentinței de condamnare.

Colegiul remarcă faptul că, sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul concluzionează asupra netemeinicii afirmațiilor respective, în acțiunile inculpatului fiind întrunite elementele infracțiunii incriminate în baza art.326 al.2 lit.c CP RM.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de inculpat ca nefondat urmează a fi respins, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

Conducîndu-se de art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul declarat de inculpatul xxx împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 04.07.2014, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Garbuz Adriana